

SOVIČKY

Prijímanie prvákov

Na začiatku každého nového školského roku je na našej škole veľmi rušno. Prichádzajú noví žiaci, prváčikovia. Netrpezlivo očakávajú začiatok jedného nového obdobia v ich živote. Tešia sa, že sa naučia nové veci, ale aj, že si nájdu nových kamarátov. Pre nich žiaci 4.

ročníka pripravili pestrý kulturno umelecký program. Máme nádej, že budú poslušní, že budú mať dobré známky a že dosiahnu výborný prospech v našej škole.

Tohoto roku na starosti prváčikov budú mať učiteľky: Katarína Vrbovská 1/1, Mária Ožvátová 1/2 a Ivana Vozarová 1/3.

Lucia Macáková (4/1)

Пријем првака

Ураааааа, за велики почетак!

Почетак сваког септембра у нашој школи означава радост учења, нових пријатељстава, одрастања живота у школи, а то је све посебно важно првацима, новој генерацији ученика која увек изнова подмлађује школу.

Тако је и овог првог септембра 2017. године нова генерација ђака првака први пут села у школске клупе, упознала вршњаке и што је најважније, сусрела се са својим учитељицама.

Овај заиста посебан дан обележили су ученици млађих разреда припремивши свечану приредбу поводом пријема у први разред нове генерације ученика у школској 2017/2018. години.

У препуној малој сали школе, изведена је пригодна приредба. Било је игре, песме, глуме, рецитација.

Помало узбуђени прваци, од ове године распоређени у три одељења са својим учитељицама Катарином Врбовски(1/1), Маријом Ожват (1/2) и Иваном Возар (1/3) , кренули су ка учионицама у један нови животни почетак.

Ľudovít Štúr

Ľudovít Štúr bol vedúcim predstaviteľom a najvýraznejšou osobnosťou slovenského národného obrodzenia, organizátor národnooslobodzovacieho hnutia, politik a ideológ, kodifikátor spisovnej slovenčiny, básnik, publicista a redaktor.

Pochádzal z národne uvedomelej učiteľskej rodiny Samuela Štúra, ktorý bol najprv učiteľom v Trenčíne (kde sa oženil s Annou Michalcovou). V roku 1810 – 1812 navštevoval jeho školu František Palacký, významný český historik a politik. V Trenčíne sa narodil Karol, Ľudovítov starší brat, ktorý mu bol vzorom. Rodine Štúrovcov sa po presťahovaní do Uhrovcu 29. októbra 1815 narodil druhý syn – Ľudovít.

Mladý Ľudovít

Po absolvovaní nižších tried gymnázia v Rábe prešiel roku 1829 na evanjelické lýceum do Bratislavy, kde pobudol do roku 1838. Od roku 1836 pôsobil na lýceu vo funkcii zástupcu profesora Juraja Palkoviča pre slovenské dejiny a jazykovedu. Pamätný je jeho výlet na Devín 24. apríla 1836, kde na historických miestach 16 členov krúžku sa slávnostne zaviazalo po celý život pracovať na kultúrnom povznesení národa. Roku 1838 odišiel na univerzitu do Halle. Tu sa venoval štúdiu filozofie, filológie a politických dejín národov.

Људовит Штур

Људовит је био водећи представник и једна од најважнијих личности народног препорода Словака, организатор народноослободилачког покрета, политичар и идеолог, кодификатор словачког књижевног језика, песник, публициста и редактор. Предвидео је распад Хабзбуршке монархије.

Предлагао је да се Словени политички сједине са царском Русијом и пређу на православље претпостављајући њихову победу, ако се удруже око будуће демократске Русије.

Младост Људовита Штура

Пореклом је из напредне учитељске фамилије Самуела Штура који је био учитељ у Тренчину где се оженио са Аном Михалцовом. Од 1810. до 1812. године његову школу похађао је Франтишек Палацки, значајан чешки историчар и политичар. У Тренчину је рођен његов старији брат Карол који је Људовиту био узор. Породици Штур се после пресељења у Ухровце 29. октобра 1815. године родио други син Људовит.

После завршетка нижих разреда гимназије у Рабу прешао је 1829. године на евангелистички лицеј у Братиславу, где је остао до 1838. године. Од 1836. године деловао је као заступник професора Јурај Палковича за словачку историју и књижевност. Познат је његов излет на Дјевин 24. априла 1836. године, када се 16 чланова секције заветовало да ће цео живот радити на културном уздизању народа. На универзитет у Халеу отишао је 1838. године и ту се посветио студијама филозофије, филологије и политичкој историји народа.

Oliver Marčok (4/2) a Mia Kokavcová (4/1)

Detský týždeň

Tak ako aj každý rok, aj v tomto školskom roku na našej škole bol pripravený bohatý Detský týždeň.

Začalo sa to v pondelok, keď žiaci nižších ročníkov vyskúšali svoje **maliarske vloh** a **ozdobili chodníky na školskom dvore**. Utorok bol **športový deň**, takže na školskom ihrisku bolo veľmi rušno. Hral sa futbal, vybíjaná a žiaci prvého ročníka súťažili v behu. V stredu žiaci navštívili výstavu nášho známeho fotografa Michala Madackého.

Michal Madacký sa narodil 8. mája 1955 v Kysáči. Je ženatý a má dve dcéry. Michal je veľmi úspešný fotograf. Fotografiou sa začal zaoberať roku 1974. Mal mnoho samostatných výstav. Prvýkrát samostatne vystavoval v Pančeve v Galérii UPIDIV-a. Roku 2002 sa stáva členom UPIDIV-a. Nositeľom je aj ceny UPIDIV-a- Zlatá forma pre fotografiu. Toho istého roku spolu s Pavlom Čánim mal dvoje výstavu v Kultúrnom stredisku mesta Nový Sad.

– roku 1993 druhá samostatná výstava –
Stará fara, Kysáč,

– roku 1994 tretia samostatná výstava –
Kovačický október, Galéria Akroturs,
Kovačica,

– roku 1994 štvrtá samostatná výstava –
Galéria Zuzky Medvedovej, Báčsky
Petrovec,

- roku 2003 piata samostatná výstava –
Divadlo VHV, Stará Pazova.

Tuná sú spomenuté iba niektoré jeho výstavy, samozrejme Michal Madacký je aktívny až dodnes. Za svoju prácu získal mnohé odmeny.

Vo štvrtok si žiaci pripomenuli na zabudnuté detské hry. Voľakedy dávno deti sa hrávali na schovávačky, naháňačky, hry s kamienkami, hry na pigu. Deti mali oveľa menej hračiek ako dnes. Bábiky a lopty im robili mamy, staré mamy z handier a koníky, vozíky mali urobené z dreva.

Na tento deň si žiaci mali priniesť do školy sklenné guľky, šarkany, povrázky, lopty, gumu na hru usa-usa a rôzne hračky. Pekne sa bavili a hrali.

Každý deň si do školy nosili ovocie alebo zeleninu. V piatok si každý mohol zvoliť čo chce. Väčšinou to boli: banán, jablko, hrozno, hruška to, čo vtedy dozrelo. V piatok sa niektorí žiaci pripravovali na test a iní sa hrali v telocvični, kým si niektorí vychutnávali ovocie. Na desiatu nám podávali rožok s párkou a čaj. Tento týždeň nám rýchlo ubehol a všetky deti boli nadšené z plodov, ktoré nám jeseň prináša.

Дечија недеља

Манифестација Дечија недеља се одржава сваке године у месецу октобру, са циљем скретања пажње јавности на децу и младе, на дете као носиоца права, на потребе деце у породици, друштву и локалној заједници, на њихово право да одрастају у што бољим условима, на једнаке шансе за развој и остварење потенцијала. Па се тако и у нашој школи дешавала разна дешавања која су из дана и дан одушевљавала наше ученике.

Првог дана ученици нижих разреда су својом креативношћу улепшали кредама школско двориште. Следећег дана могао се чути дечији смех и навијање са наших игралишта. Неки су играли фудбал неки између две ватре, док су се они најмлађи такмичили у трчању. У среду су имали прилику да присуствују изложби нашег познатог фотографа Михала Мадацког у Словачком Народном дому.

Михал Мадацки је рођен 8. маја 1955. године у Кисачу, а почео је радити на фотографији 1974. године. Михал је веома успешан фотограф, имао је бројне независне изложбе.

Тема четвртка је била „Заборављене дечије игре“. **Игра** је непоновљива активност, која највише одговара дечјој природи, законитостима развоја и омогућује детету да се развија и одраста у јединству и складу физичког, интелектуалног, социјалног и емоционалног.

Повремено се код старијих генерација јавља носталгија за временом када за игру нису били неопходни готови лиценцирани производи, већ **машта и чиста дечија радозналост**

Често се код одраслих јавља и забринутост због дечије слабе физичке активности данас.

И на крају пошто је петак био кишовит дан, сва деца су се играла разних игара у великој и малој сали.

Emília Čemanová (4/1), Mia Kokavcová (4/2), Sanja Marčoková (4/3), Jana Čižmanská(4/1), Oliver Marčok (4/2), Bojana Dragić (4/3) a Ivan Kolár (4/3)

Svätý Sávo

Rastko Nemanjić sa narodil roku 1174 v meste Ras. Bol najmladším synom veľkého starostu Stefana Nemanjića. V roku 1191 Rastko odišiel na Svätú horu (v dnešnom Grécku). Tam sa stal mníchom a dostal meno Sávo. Savovi sa pripojil neskôršie aj jeho otec, ktorý sa tiež stal mníchom a dostal meno Simeon. Sávo a jeho otec vybudovali Hilandár.

Svätý Sáva umrel 12. januára roku 1236 v Trnave. Srbská pravoslávna cirkev 27. januára oslavuje Deň svätého Sáv, tzv Savindan. Oslavuje sa vo všetkých školách Srbska. Chystajú sa príležitostné programy a krája sa slavský koláč. Aj u nás sa každoročne uskutočňuje program v pravoslávnom kostole, kde pán farár káže a žiaci potom spievajú a recitujú pesničky o Svätom Sávovi.

Свети Сава – школска слава

Свети Сава је био један од најзначајнијих личности у периоду успона српске државе познати као Стефанов најмлађи син Растко. Он је рођен 1175 године у Расу. Са седамнаест година је отишао на Свето Гору. Тамо се закаљуђерио и добио име Саво. Његов пример је следио и његов отац који је добио име Симеон. Уз помоћ монаха Симеона, Сава је саградио Хиландар- центар српске културе и духовности. Убрзо након тога, Сава је успео да се избори за самосталност српске цркве а он је постао њен први просветар.

Умро је 12. јануара 1236 године у Трnavу у Бугарској, а сахрањен је у манастиру Милешево.

Српска православна црква 27. јануара слави дан Светог Саве познат као Савиндан. Савиндан се обележава у свим школама у Србији, као радни, али ненаставни дан-школска слава. Ђаци и наставници прослављају Савиндан свечан, уз приредбу и сечење славског колача. Тако и код нас сваке године за тај дан се иде у православну цркву где поп држи парохију а ученици затим певају и рецитију Савине песме.

Lúcia Macáková 4/1

Bojana Dragić 4/3

Divadlo Braček Jelenček

U nás v divadle sa deti zabávajú a spolu s ich režisérmi vymýšľajú všelijaké hry, ako čo sú: jazykové cvičenie, samuraj, ťapuškание do kruhu... Žiaci 4. a 5. ročníka základnej školy prichystali divadelné predstavenie, ktoré sa menuje Braček Jelenček. Hrá sedem postáv. Jestvujú dve sudičky, dcérenka, Janíčko (jelenček), macocha, Anička, stará baba, kráľovič, medveď, psík, sova a vlci. Boli dve sudičky - sestričky, ktoré sa menovali Amadea a Pribina. Amadea bola zlostnejšia a Pribina menej zlostná ako Amadea. Janíčko a Anička sa raz vybrali do lesa a stretli tam jedného medveďa. Ako ich ten medveď naháňal, narazili na kráľoviča. Kráľovič ich pozval k sebe, lebo sa mu Anička páčila a tak zostali tam. Kráľovič sa oženil s Aničkou, ktorá mu neskôr rodila babätko. Jedného dňa, keď kráľovič nebol doma, macocha hodila Aničku do Dunaja a Janíčka zakliala v jelenčeka.

Našťastie, Anička sa neutopila, lež sa premenila na kačku. Keď sa kráľovič vrátil a všetko zbadal, vyhnal macochu aj s jej dcérou zo zámku, vyslobodil Aničku a jej brata zo zakliatia a žili si všetci spolu šťastne, až do konca života.

Представа „Braček Jelenček“

Код нас у позоришту се деца забављају и заједно са њиховим режисерима измишљају разне игре као што су: језичке вежбе, самурај, тапшање у кругу.... Ученици 4. и 5. разреда основне школе су направили представу која се зове „Braček Jelenček“. У овој представи глуме седам глумаца.

Постоје две виле добра и зла које су уједно и сестре, ћерка, Јанко (јелен), маћеха, Аничка, стара бака, краљ, медвед, пас, сова и вук. Представа почиње тако што се појављује најпре зла вила која се звала Амадеа а затим мање зла Прибина. Јанко и Аничка су једног дана ишли у природу и срили тамо једног гладног медведа. Како их је тај гладни медвед јурио, наишли су на једног краља. Пошто је краљ увидео да су у невољи, позвао их је код себе у његове одаје. Маћеха је следећег дана бацила Аничку у Дунав. Када је то сазнао краљ, протерао је маћеху из његовог замка заувек и тако су сви срећно живели до краја живота.

Jana Čižmansková 4/1 a Emília Čemanová 4/1

S PANI UČITEL'KOU ANNOU LEGÍŇOVOU

Povedzte nám niečo o sebe

- V škole pracujem 17 rokov, čoskoro tu oslávim plnoletosť. Učím 2/2. Získali sme viacej odmien. Ôsmi žiaci získali odmeny za výtvarné práce na Slovensku: Andrea Medovarská, Alexandar Asodi, Boris Vozár, Dávid Folkman, Jana Jambrichová, Ivan Čeman, Ján Marčok a Beata Macáková.
- Alexander Asodi obsadil druhé miesto na festivále rozspievané kľemoty v Kovačici, a prvé miesto na poroti na kysáčskom spevníku a účinkoval aj na obecnej recitačnej súťaži.
- Jana Gašková získala prvú cenu za výtvarnú prácu na tému: október- Mesiac zdravej výživy.

• **Jana Jambrichová** chodila na recitačné súťaže. Najprv bola úspešná na obecnej súťaži, na obecnej súťaži v Novom Sade, potom bola na medzi obecnej súťaži v Báci, aj tam bola úspešná. Postúpila na pokrajinskú súťaž v Sečnji. Aj tu výborne recitovala báseň Ježko si hľadá zimovisko autora Pavla Mučajiho a ocitla sa na 50. republikovej súťaži recitátorov Srbska vo Valjeve. Tu vystúpila ako jedenásta. Ona a ešte jedno dievča z Petrovca patria medzi najlepších recitátorov Srbska, ktorí recitujú po slovensky v najmladšej kategórii.

Taktiež získala česné vznanie, ktoré organizuje Matica Slovenská na Slovensku pod názvom Prečo mám rád slovenčinu, pre mám

rád Slovensko.

VOLEJBAL

Roku 1985, šport volejbal vynašiel Vilijam Dž. Morgan. Roku 1949 bolo prvé majstrovstvo sveta v Prahe a 1964. roku v Tokiu volejbal sa stal olympiským športom. Volejbal hrajú dva tímy po šesť hráčov, ktorí sa snažia, aby loptu preniesli ponad sieť tak, aby spadla na polovicu súperov tímu. Nie je dovolené, aby rovnaký hráč lopty dotkol viac ako jedenkrát, kým iný hráč z jeho alebo súperov tímu neurobí to isté. Základnými prvkami volejbalu sú: služba, recepcia, výťah, špica a blok.

Blokár – Blokár je väčšinou najvyšší hráč v poli. Ide o stredového hráča na sieť. Jeho najdôležitejšia úloha je obrana poľa pred útokmi súperov. Jeho výška je potrebná, aby dokázal promptne reagovať na súperov útok, často aj bez maximálneho výskoku. Blokár tiež útočí. Jeho parametre mu dávajú možnosť viesť rýchly a tvrdý útok stredom siete. Najčastejšie vidíme blokára útočiť tzv. "rýchlikom", keď hráč vyskočí tesne predtým ako do ruky dostane loptu nahrávač. Takýmto útokom sa docieli nekompaktná obrana súperov a často útok na jednoblok. V základnej šestke sú dvaja blokári.

Nahrávač – Najtvorivejší hráč z celého tímu, tvorí taktiku. Musí to byť dynamický hráč schopný rýchlych presunov po hracej ploche. V modernom volejbale je v poli iba jeden nahrávač, ktorý "zbieha" po ihrisku a po príjme súperovho podania nahráva útočiacim hráčom. Cieľom nahrávača je nahráť loptu tak, aby útočiaci hráč mal čo najľahšiu pozíciu na vykonanie útoku. Preto nahrávač pri náhre vyskočí a nahráva zápästím, keď do poslednej chvíle obrana nevie, kam lopta poletí. Nahrávač sa zdržuje v zóne číslo 2 odkiaľ má vynikajúci prehľad o hre.

Každý zápas sa delí na sety. Jednotlivé časti, ktoré začínajú podaním a končia chybou niektorého z družstiev, nazývame rozohrami.

Гимнастика

Гимнастика је спорт, чије име потиче од грчке речи која означава вежбање (грч. γυμναστική). Она укључује извођење вежби које захтевају физичку снагу, спретност и координацију. Модерна гимнастика укључује вежбе на разбоју, греди, партеру, карикама, коњу са хватаљакама и без њих (прескок). Гимнастика се развила из вежби које су практиковале у старом веку, као што узјачивање или силажење са коња или из циркуских наступа.

Према неким подацима, прво такмичење на справама је одржано 1877. године у Чехословачкој. Са стварањем Међународног гимнастичког савеза (FIG) 1881. године, направљен је пресудан корак у осмишљавању вежби на справама. У овај савез је учлањено преко 150 земаља света, а центар је у Швајцарској. Мушка гимнастика је била један од девет спортова који су били уврштени у програм Првих олимпијских игара 1896. у Атини. Прво Светско првенство у гимнастици 1903. одржано је у Антверпену, а Европско првенство у гимнастици 1955. у Франкфурту на Мајни. Жене су се укључивале много касније. На Олимпијске игре 1928. у Амстердаму, на Светско првенство у гимнастици 1934. у Будимпешти, а Европско првенство у гимнастици 1957 у Атини. Овај спорт се коначно уобличио током педесетих година прошлог века као комбинација две врсте гимнастике популарне током 19. века у Немачкој и Шведској. Немачка гимнастика је нагласак стављала на справе које изискују снагу, док је шведска више инсистирала на вежбама без справа. Од данашњих гимнастичара се захтева пре свега усредсређеност, осећај за ритам, равнотежа и одважност.

Већина данашњих врхунских гимнастичара почела је да тренира још у детињству, што је у вези са развојем људског тела, посебно кичменог стуба. Дечаци изводе вежбе на шест справа, а девојчице на четири. Међутим, пре него што пређу на справе, морају да стекну телесну снагу, издржљивост и гипкост. За све то су им потребне године напорног вежбања уз помоћ искусних тренера.

Martina Agarski 4/1

Za šik devojčice

Za male dame, baš kao i za velike, modni trendovi za sledeću godinu već su određeni, i preslatki su..

Možda čitava čar baš i leži u tome što odevni komadi koji će nositi devojčice ustvari i ne liče na klasičnu odeću za decu.

U 2018. stereotipi ne važe - devojčice nose plavo, mali nose krojeve za velike. I izgledaju neodoljivo.

Pogledajte šta su vodeće male trendsetterke na Instagramu "servirale" kao trend za godinu koja nam uskoro dolazi...

1. Kaputći u bojama "za odrasle"

2. Animal print

3. Šljokice

4. Sportski kompleti

Zašto je važno da se deca bave sportom

Sport, bilo individualan ili timski, je odlična aktivnost za decu koja pruža mnoštvo benefita i to ne samo fizičkih. Učestvovanje u sportu pomaže deci u izgradnji samopouzdanja, samopoštovanja, može ih motivisati da ostvaruju dobre akademske rezultate kao i da izgrade socijalne veštine. Naučiće ih i šta znači postavljati ciljeve i vežbati. Evo nekih razloga zbog kojih treba dete da upiše sport od malih nogu:

Postizanje boljih rezultata u školi

Više istraživanja je pronašlo vezu između fizičke aktivnosti i uspeha u školi. Veruje se da oslobađanje viška energije kroz sport utiče na poboljšanje koncentracije i bolje rezultate u školi.

Bolje socijalne veštine

Pomislite šta sve može da se nauči tokom treniranja npr. fudbala: poštovanje pravila, rad u timu itd. Lekcije naučene na terenu možemo lako prevesti u socijalne veštine. Zato i ne čudi činjenica da deca koja su aktivni sportisti odrastaju u lidere.

Poboljšanje samopouzdanja

Deca koja se bave sportom i dobijaju pozitivnu podršku i podsticaj od drugara i trenera imaju više samopouzdanja od onih koji se ne bave sportom. Istraživanja Univerziteta na Floridi pokazala su da je ovo naročito tačno za devojčice.

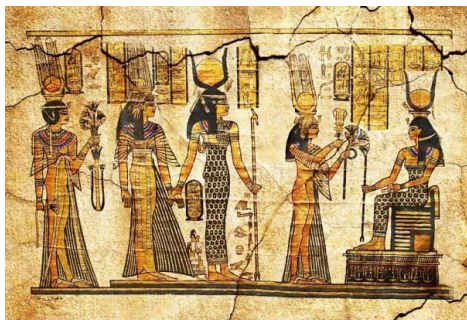
Emocionalna kontrola

Učenje i aktivno učešće u sportu je dobar način za decu da nauče da kontrolišu emocije. Uvek će biti pobednika i gubitnika, deca treba da budu spremna i na jedno i na drugo. Baveći se sportom, deca će naučiti da rešavaju probleme i rade kao tim, što je značajan faktor u emocionalnoj kontroli.

Izgradnja timskog duha

Nema boljeg osećaja nego da budete deo nekog tima. Deca koja se bave sportom izgradiće prijateljstva sa saigračima i trenerima koja će im biti od koristi da se snađu i u školi i u daljem životu. Kroz ove veze deca grade timski duh, uče konflikt menadžment kao i kako da pruže podrške i ohrabruju ljude oko sebe.

Egipat

Stari Egipat važio je za jednu od najnaprednijih civilizacija koja je u periodu od 3.000 godina stvorila toliko bogatu kulturu da je iz nje proistekla posebna oblast istraživanja. Međutim, dok su egipatska umetnost, arhitektura i način sahranjivanja predmet divljenja, i dalje postoji mnogo toga što ne znamo o ovim čuvenim graditeljima piramida.

Život graditelja piramide sigurno nije bio lak, što dokazuju i razna oboljenja, ali brojni dokazi nam pokazuju da ove masovne grobnice nisu gradili robovi već plaćeni radnici. Mnogi od ovih drevnih građevinaca bili su obučene zanatlije, a neki su se ponosili svojim poslom. Grafiti koji su pronađeni u blizini spomenika sugerišu da su radnici sebi davali interesantne nadimke, kao što su *Pijanice iz Menkaure* ili *Keopsovi prijatelji*. Ideja da su robovi gradili egipatske piramide potekla je od grčkog istoričara Herodota u 5. veku p.n.e., a mnogi istoričari tu tvrdnju danas odbacuju kao netačnu.

Zaujímavosti o Egypte

Pred viac než 5000 rokmi vznikla v Egypte na brehoch rieky Níl významná civilizácia. Egyptania mali jediného kráľa, riadili sa jedinou sústavou zákonov a uctievali jedinú skupinu bohov. Život ľudí závisel od Nílu, ktorý sa každoročne rozvodňoval a zúrodňoval pôdu.

Písmo – Egyptania písali na papyrus (papier vyrobený z trstiny). Používali červený alebo čierny atrament a trstinové pero alebo štetec. Egyptské písmo sa skladalo z obrázkov zvaných hieroglyfy, ktoré označovali predmety a zvuky.

Níl – Symbolom rieky Níl bol lotosový kvet. Níl každý rok zaplavil svoje brehy a zanechal na nich vrstvu úrodnej pôdy, na ktorej sediaci pestovali poľnohospodárske plodiny.

Faraóni – Faraóni (mocní králi) Egyptu vládli 3000 rokov. Egypťania verili, že faraóni sú bohovia a že sú potomkami Hóra (boh kráľov), ktorý na seba vzal podobu sokola.

Miery – Lakeť meria 52,5 cm, čo u priemerného človeka zodpovedá vzdialenosti od konca prostredníka k laktú. Egypťania používali špeciálne tyčky, aby mohli merať v laktách presne.

Odevy – Egypťania, dokonca aj faraón, zvyčajne chodili bosí alebo používali sandále z trstia. Ľudia sa obliekali do jednoduchých plátenných odevov a niekedy nosili parochne vyrobené z vlny alebo ľudských vlasov. Egypťania nosili hodne šperkov, aby odohnali zlých duchov.

Posmrtný život – Egypťania verili, že ľudia po smrti žijú v nebi, kde budú potrebovať rovnaké veci, aké potrebovali za života v Egypte vrátane svojho tela. Zosnulí boli preto do hrobu ukladaní so svojim oblečením, nábytkom, jedlom a pitím.

Bývanie – Stavebníci stavali malé domy z hlinených tehál, ktoré boli len sušené na slnku. Domy mali spravidla len dve alebo tri miestnosti. Mnoho domácností malo pec, kde ženy piekli chlieb.

Vzdelanie – Deti poľnohospodárov začínali chodiť do školy vo veku štyroch rokov a končili v 12. rokoch, kedy začínali pracovať. V škole sa chlapci a dievčatá učili čítať a písať. Vlasy nosili sčesané do vrkôčika na boku hlavy.

Kúzla – Egypťania verili, že im kúzla môžu pomôcť alebo ublížiť. Šperky, ktorým sa hovorilo amulety, chránili svojho majiteľa pred zlou (čiernou) mágiou. Na ruke sa nosili amulety ako náramok na zápästí a na nohe na členku.

Múmie – Telá zosnulých Egypťania balzamovali. Najprv telo vysušili pomocou soli a potom ho zabalili do plátna. Tvár zakryli maskou.

Hrobky – Pyramídy slúžili ako hrobky faraónov. Najväčšia je veľká pyramída v Gíze, ktorá bola postavená pre faraóna Cheopsa. Faraónovo telo bolo k hrobke dopravené v pohrebnej lodi. Kňazi potom vykonali obrad známy ako „otvorenie úst“, pri ktorom odriekavali: *„Zasa žiješ a budeš žiť večne.“*

Umenie – Egypťania krásne zdobili svoje rakvy a steny svojich hrobiek. Na rakve bol zvyčajne namaľovaný portrét zosnulého.

Bohovia a bohyne – Egypťania uctievali veľké množstvo bohov a bohýň. Niektorí vyzerali ako muži a ženy, ale iní mali podobu zvierat, ako napríklad boh Sobek, ktorý mal podobu krokodíla. Egypťania pre svojich bohov budovali chrámy, o ktoré sa starali kňazi. Každý sa zúčastňoval na náboženských sviatkoch a procesiách.

Zdroj: Veľká kniha otázok a odpovedí. Svojtka & Co. Bratislava. 2011.

BAŠ JE COOL BITI SMART
NAŠI REZULTATI TAKMIČENJA

MISLIŠA

P.бр.	Презиме и име ученика (читко, у оквиру разреда азбучним редом)	Разред	Бодови	Напо
1.	Асоди Александар	2	$9 + 8 + 5 = 22$	
2.	Возар Борис	2	$12 + 8 + 10 = 30$	
3.	Гашко Јана	2	$9 + 12 + 0 = 21$	
4.	Грашар Ања	2	$15 + 8 + 10 = 33$	
5.	Јамбрих Јана	2	$12 + 8 + 0 = 20$	
6.	Марчок Јан	2	$3 + 4 + 5 = 12$	
7.	Медоварски Андреа	2	$6 + 12 + 5 = 23$	
8.	Павлов Игор	2	$12 + 8 + 5 = 25$	
9.	Пејновић Душан	2	$15 + 16 + 0 = 31$	
10.	Поважањец Лука	2	$12 + 8 + 0 = 20$	
11.	Скубан Огњен	2	$12 + 12 + 5 = 29$	
12.	Чеман Иван	2	$3 + 4 + 5 = 12$	
1.	Абеловски Кристина	4	$15 + 8 + 0 = 23$	
2.	Агарски Мартина	4	$12 + 16 + 10 = 38$	
3.	Вранка Јана	4	$18 + 8 + 10 = 36$	
4.	Марчок Оливер	4	$12 + 16 + 10 = 38$	
5.	Мацак Луциа	4	$21 + 12 + 20 = 53$	
6.	Сабо Валентина	4	$15 + 12 + 10 = 37$	
7.	Чеман Кристиан	4	$12 + 8 + 15 = 35$	
8.	Чижмански Јана	4	$9 + 4 + 15 = 28$	
1.	Марчок Нађа	5	$12 + 16 + 10 = 38$	
2.	Мелих Емил	5	$12 + 20 + 15 = 47$	
3.	Пилсиадес Давид	5	$9 + 16 + 0 = 25$	
1.	Витез Валериа	6	$15 + 24 + 25 = 64$	
2.	Дудаш Андреј	6	$15 + 28 + 10 = 53$	
3.	Крижан Валентина	6	$15 + 8 + 25 = 48$	
4.	Меши Мариана Миа	6	$21 + 20 + 20 = 61$	
5.	Милић Милана	6	$6 + 8 + 5 = 19$	
6.	Парежанин Душан	6	$6 + 8 + 15 = 29$	
7.	Хегедиш Клаудиа	6	$18 + 8 + 15 = 41$	
8.	Шмит Јан	6	$12 + 4 + 15 = 31$	
1.	Багоња Ален	7	$12 + 8 + 25 = 45$	

JAR

JANA BUDIĆ I-3

Po studenej zime prišla jar. Všetci sa jej tešíme. Na ulici môžeme vidieť ľudí, ktorí sa ponáhľajú do poľa posadiť kukuricu, sóju a iné rastliny. Stromy zakvitli pestrými farbami. V záhrade sa tiež usilovne pracuje. U nás je už všetko posadené. Cibuľu a šalát už môžeme jesť, lebo sme to posadili ešte v jeseň. S príchodom jari bolo viacej slnka, takže zeleniny pekne narástli. Kvety, ktoré cez zimu boli vnútri, vyniesli sme von, kde budú mať viacej slnka. Najviac som sa tešil jari, lebo už konečne pôjdeme chytať ryby. Pre mňa je jar najkrajšie ročné obdobie, lebo nám ulica pekne vonia na rozkvitnuté stromy a kvety.

Marek Ferko III1

Пролеће

Пролеће је једно предивно годишње доба. У пролеће цвета цвеће које украшава дрвеће. Птичице се враћају из топлих крајева, праве гнезда и чувају младунце. Пчелице лете од цвета до цвета и праве мед. Све животиње и људи се после пролећа спремају за лето и врућине. Када је пролеће све креће да цвета и украшава наш свет. Деца излазе на двориште и заједно се играју и друже. Неке девојчице беру цвеће а неке играју фудбал са дечацима. Људи саде у баштама, ору њиве а сунце греје. Много волим пролеће и то је моје омиљено годишње доба.

Ксенија Коцка IV3

Moja ulica na jar

Napokon prišla očakávaná jar. Všetko sa zobúdzda, moja ulica tiež. Z jednej chmúrnej nahej ulice sa stala pekná zakvitnutá ulica. Stromoradie je, akoby stáli mladuchy oblečené do bielych šiat. Počuť bzukot včiel, ktoré sa rozprávajú a tešia sa, že majú čo robiť. Ulica je plná hluku.

Ľudia sa ponáhľajú urobiť poľné práce a ani na chvíľočku nie je ticho. Vietor sa pohráva konármi stromov a tiež robí hluk. Trávička sa zelená a žlté púpavy vykúkajú z nej. Moja ulica je najkrajšia na jar. Žiaľ, že jar netrvá navždy.

Marija Nasádiová III.1

LANA VOZAR III1

HANA MARČOKOVÁ I1

IRIS TORDAJIOVÁ I2

1. Шта прво урадиш када дођеш из школе?

- Ручам, урадим домаћи и идем напоље да се нађем мало са друштвом.
- Проверим да ли има неких новости на „Fejsu“ па „Vajberu“, па онда све остало.

❖ Искључим мобилни и одмарам.

1. Колико апликација имаш на свом телефону?

➤ Скидам све могуће шта ми се понуди.

❖ Имам само оно најважније.

- Немам ниједну, јер оне највише „ждеру“ батерију!

2. Дан без мог телефона је...

- Нисам баш одушевљен али што да не...

➤ Застрашујуће!

❖ Опуштено! Било би баш кул!

3. Шта би те прво „избацило из такта“?

❖ Да пада киша а ја нисам понео кишобран.

➤ Празна батерија на телефону, кад видим „преостало 10%“ - да полудиш!

- Да ти неко избрише твоју омиљену игрицу на фону.

извор: „МАЛИ Забавник“ 15.1.2018.

■ ПАМЕТАН СА ПАМЕТНИМ ТЕЛЕФОНОМ

Волиш повремено да се куцкаш са другарима преко „ФЕЈСА“ и понекад истражујеш фотке а „ИНСТАГРАМУ“. СУПЕР ЈЕ ТО ШТО ЗНАШ КАДА ЈЕ ВРЕМЕ ДА СЕ ИСКЉУЧИШ И ОКУШ ДРУГАРЕ ДА СЕ ДРУЖИТЕ У СТВАРНОМ СВЕТУ.

❖ ОЛДТАЈМЕР

ИМАШ ПАМЕТНИ ТЕЛЕФОН АЛИ ТЕ ПРЕТЕРАНО НЕ ЗАНИМАЈУ СВА ТА АЖУРИРАЊА И ИГРИЦЕ И АПЛИКАЦИЈЕ. ТЕЛЕФОН ЗА ТЕБЕ ИМА ОСНОВНУ СВРХУ ЗА ПОЗИВАЊЕ И СМС-ОВЕ. ВИШЕ ВОЛИШ ДА СИ ДЕО СТВАРНОГ СВЕТА НЕГО ДА „ЛАЈКУЈЕШ“ И „ТВИТУЈЕШ“.

➤ МОРАШ ОДМАХ НА ОДВИКАВАЊЕ!

Потпуно си „навучен“ на свој паметни телефон. Сви смо свесни благодети и погодности које пружају апликације, али не би било лоше с времена на време да узмеш „тајмаут“ од телефона, изађеш напоље и мало предахнеш од не та и нестварног света.

Přišel Janko zo školy a hovorí rodičom: „Tá naša učiteľka nič nevie. Stále sa nás niečo vypytuje!“

O Jankovi v škole

Janko dostal trojku z matematiky.

Učiteľka sa ho pýta: „Janko, čo tam tak gumuješ?“

-Nepovedali ste, že si tú trojku mám opraviť?

slová v angličtine

Učiteľka angličtiny hovorí deťom:

- Ak si nejaké slovo po anglicky desať, alebo dvadsaťkrát zopakujete, bude navždy vaše.

Dievča v poslednej lavici si potichu opakuje:

- Harry Potter, Harry Potter, Harry Potter...

Milica: Digitron je čovekov najlepší priateľ.

Perica: Zašto?

Milica: Uvek možeš da računaš na njega.

Učitelj: Perice kaži mi jednu rečenicu u kojoj se spominje vatrogasac.

Perica: Vatrogasac je sišao niz merdevine trudan.

Učitelj: Da li ti Perce uopšte znaš šta znači reč “trudan”?

Perica: Znam, to znači nositi bebu.

Tata, da li je mastilo skupo?

Nije sine, zašto pitaš?

Pa, prosulo mi se po tepihu u dnevnoj sobi I mama se strašno iznervirala.

ILUSTROVANA OSMOSMERKA

Jana Vranková 4/1

MUZIKA

MARIJA ŽEŽELJ

Marija Žeželj je jedna od poznatih jutjuberica. Prvu pesmu je postavila 2017, Dance like nobody watching. Marija je rođena 20. novembra 1999. god. u Novom Sadu, gde je i odrasla i živi i danas sa svojim roditeljima, za koje čini da su joj ogromna podrška za sve ono čime se trenutno bavi i čime u budućnosti planira i želi da se bavi. Od najranijeg detinjstva, Marija je veliki zaljubljenik u sport i već sedam godina trenira odbojku. Još uvek nije završila svoje srednje obrazovanje. Učenica je gimnazije „Jovan Jovanović Zmaj“, koja se nalazi u njenom rodnom mestu. Za sebe kaže da je još od malih nogu bila kreativna devojčica i da je uvek u sebi nosila želju da tu svoju kreativnost prikaže javnosti, mada nije ni sanjala da će to postići kao jutjuberica.

Sredinom septembra 2016. godine, na tržištu se našla i njena knjiga, tačnije roman pod nazivom „Moj slatki život“, a tema romana prati život jedne Nađe, koja ima 13 godina i koja se „bori“ sa svim onim problemima, s kojim se susreću devojčice njenih godina.

Mentorka: Ivana Vozarová

Lektor: Ľudmila Berediová-Stupavská

Žiacka redakcia: Jana Čižmanská (4/1), Lucia Macáková (4/1), Emília Čemanová (4/1), Mia Kokavcová (4/1), Martina Agarská (4/1), Jana Vranková (4/1), Oliver Marčok (4/2), Ivan Kolár (4/3) a Bojana Dragić (4/3)

nickelodeon *Girls*

